

אגמון ושות' רוזנברג הכהן ושות'
Agmon & Co. Rosenberg Hacohen & Co.

12311184379

טופס העברת פקסימיליה

לפי תקנת 497 א / 497 ב לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד 1984

המסמך הנשלח: ע'ק"י ס'א/ן טל"מ האג"ב 5 - 11

השולח: צביה מאזר, מאמ"ב אגמון ושות'

תאריך: 15/12/2013

מספר עמודים (לא כולל דף זה): 7

פרטי התיק

בית משפט: בית המשפט האזרחי בבית דין השלום הנגלה לרצוק

מספר חלוי: אג"ב 800111

הצדדים: אג"ב ס'א/ן ושות' יו"ש ושות' יו"ש

קבוע לדיון בפני: כ"ח הנסא אש"ר הנ"ל כ"ח הנסא אש"ר הנ"ל ונ"ל הנסא אש"ר הנ"ל
ביום: 17.12.2013

אל: בית המשפט האזרחי | **פקס:** 6759649 - 02 טל: 0333302727-07

אישור טלפוני ביום: בשעה: אושר ע"י:

שם המודיע: נוארין הקלדה (אם נשלח לבהמ"ש):

אל: האג"ב אש"ר הנ"ל | **פקס:** 6521219 - 02 טל: 026521218

אישור טלפוני ביום: בשעה: אושר ע"י:

שם המודיע:

אל: אגמון ושות' | **פקס:** 6467011 - 02 טל: 026466590

אישור טלפוני ביום: בשעה: אושר ע"י:

שם המודיע:

אל: **פקס:** **טל:**

אישור טלפוני ביום: בשעה: אושר ע"י:

שם המודיע:

אל: **פקס:** **טל:**

אישור טלפוני ביום: בשעה: אושר ע"י:

שם המודיע:

- ירושלים
- בני אגמון
- יגאל רוזנברג
- אורן פוקס
- דניאל פלג
- גלית פליישר-אברהם
- אילת גולקוביץ
- זהר ברוך-מאיר
- ניל מישור
- ישראל עטר
- ענת סריגור
- אלעזר גולקוביץ
- אבי שפרמן
- רון לביא
- הילה פלג
- אופיר יחזקאל
- קובי בן-צבי
- קירה לרנר
- הדס פורת ראש
- דורון גולדברג
- יעיר שידלובסקי
- ענת קולר
- לאור סער
- עמית שמלצר
- אורי פורת
- דני חונק
- יעיר יעיר
- ירדן שורץ
- אבי סטרובינסקי
- תמר קסטל-רז
- סרון אופן
- נוה פרידל
- תל-אביב
- רון הנק
- אורי רוזנברג
- איל ד. מאיר
- נוה גושן גושטמן
- אסיר גודארד
- ענת שורץ
- דבור מרנסקי
- אפרת חנה אור
- אורי שורק
- דניאל סקל
- רון שלום
- חילי לדרמן-ברוך
- יעיר אציקוביץ
- ענת פריד
- הילה רייקס
- רון שילר
- איל תמאר-סרון
- לישי גמון
- ענת קת
- ענת שורק
- ליטל ספירא יושבי
- אפי שבת דמ"ש
- אדי אשכנזי
- ענת קת
- יגאל ויטן
- כ"ח הכהן
- חיים אביסביל
- ענת דהרי-מנדל
- בן גלעד
- יאיר פלג
- אילן גודאל
- חיים גבסמן-גלמן
- דני טייקטור
- חיים כהנא
- אנטי הדר
- עלוי מלכה
- אסף ויטן
- יעיר צור
- ד"ר חיים רוזנברג
- חיים ארזות
- אורי צבי-מלך
- דני אגמון
- יעיר
- ד"ר אגמון

בג"ץ 8001/11
 קבוע לדיון ביום 17.12.2013

בבית המשפט העליון בירושלים
 בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בעניין:

1. ג'וואד סיאם
2. סלים סיאם
3. מוסה חליל עבאסי
4. אחמד לוטפי סיאם
5. מוסטפא סיאם
6. סאלח חסן דיאב
7. מאזן עודה
8. נדאל אבו דיאב
9. אברהים שח'שיר
10. האגודה לזכויות האזרח בישראל
 כולם ע"י ב"כ עוה"ד קרן צפריר או דן יקיר
 ואח' מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
 ת"ד 34510, ירושלים 91000 טל': 02-6521218
 פקס': 02-6521219

העותרים

- נגד -

1. ממשלת ישראל
2. שר הבינוי והשיכון, מר אריאל אטיאס
3. השר לביטחון פנים, מר יצחק אהרונוביץ
4. משטרת ישראל
 כולם ע"י ב"כ עו"ד אורי קידר ואח'
 מפרקליטות המדינה, רח' צלאח א-דין 29,
 ירושלים טל': 02-6466590, 02-6466701
 פקס': 02-6467011
5. הרב יצחק כהן, נושא ת"ז מספר 055859920
6. רות סער, נושאת ת"ז מספר 066676818
7. ד"ר יונתן אדלר, נושא ת"ז מספר 317740009
8. ד"ר דוד שטריך, נושא ת"ז מספר 055676522
9. אפרת סקעת, נושאת ת"ז מספר 022776231
10. בועז תנעמי, נושא ת"ז מספר 043165182
11. ברוריה קפרובסקי, נושאת ת"ז מספר 040701732
 כולם ע"י ב"כ עוה"ד צבי אגמון ואח'
 משרד אגמון ושות' משרד עורכי דין, הגן
 הטכנולוגי, בנין 1, כניסה ג', דרך אגודת
 ספורט הפועל 1, מלחה, ירושלים טל': 02-
 5607607; פקס': 02-5639948.

המשיבים

עיקרי טיעון מטעם המשיבים 11-5

- 2 -

עיקרי טיעון מטעם המשיבים 11-5

ביום שנקבע לשמיעת באי-כוח בעלי הדין, יבקשו המשיבים 11-5 (להלן: **המשיבים**) לייסד טיעוניהם על העיקרים שלהלן.

המשיבים יתייחסו לשתי הסוגיות שנכללו בצו על תנאי שניתן על-ידי בית המשפט הנכבד ביום

12.12.2012.

הסוגייה הראשונה שנכללה בצו על תנאי – זהות המשרד האחראי על פעילות האבטחה של המתחמים היהודיים במזרח ירושלים

1. המשיבים יטענו כי ההחלטה בדבר זהות המשרד שיישא באחריות לפעילות האבטחה של המתחמים היהודיים במזרח ירושלים היא החלטה פנים-ניהולית של הממשלה, **המצויה בתוך מתחם שיקול הדעת הרחב של הממשלה ובתוך מתחם הסבירות**, ואין כל מקום להתערב בה.

2. המשיבים יוסיפו ויטענו כי להחלטה זו בדבר זהות המשרד האחראי על פעילות האבטחה, אין ולא אמורות להיות השלכות ישירות על אופן ביצוע פעילות השמירה והאבטחה בפועל ועל הגורמים שיבצעו אותה. שהרי, בין אם המשרד האחראי לפעילות האבטחה יהיה משרד הבינוי והשיכון או המשרד לביטחון פנים, מי שיקבע את תפיסת האבטחה ומדיניות האבטחה, יפקח על המאבטחים וינחה אותם מבחינה מקצועית יהיה משטרת ישראל; מי שיבצעו את האבטחה בפועל הם אותם מאבטחים שיוסמכו מכוח חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור התשס"ה-2005 (להלן: **חוק שמירה על ביטחון הציבור**); ובשני המקרים, סביר להניח כי פעילות האבטחה תבוצע תחת פיקוחו של גורם מקצועי ייחודי בתוך המשרד האחראי (כפי שקורה כיום).

3. עוד יטענו המשיבים כי המסקנה בדבר סבירותה של החלטת הממשלה לפיה משרד הבינוי והשיכון הוא שיישא באחריות לאבטחת המתחמים היהודיים במזרח ירושלים, עולה נוכח העובדה שלזהות המשרד האחראי לא צפויה להיות השפעה על אופי פעילות האבטחה; נוכח העובדה שמשרד הבינוי והשיכון נושא באחריות ישירה לפעילות האבטחה מזה עשרות שנים; ונוכח העובדה שהממשלה אישרה זה מכבר, פעם נוספת ולאחר הליך בחינה שקיימה, את הטלת האחריות לאבטחה על משרד הבינוי והשיכון.

- 3 -

4. המשיבים יוסיפו ויטענו כי למיטב ידיעתם, המשרד לביטחון פנים אינו מחזיק בסמכות טבועה לענייני אבטחה ואינו מהווה מעין "רשות אבטחה לאומית", האחראית על כלל פעילויות האבטחה בישראל וכי אין גוף מרכזי האחראי על כלל ההיבטים של פעילות האבטחה בארץ. לפיכך, בהתאם למצב זה, משרד ממשלתי או גוף סטאטוטורי הנדרש לפעילות אבטחה של מתקניו, נושא בדרך כלל בעצמו באחריות הישירה על הפעלתה, אך עושה כן תוך פיקוח והנחיה מקצועית של גורמי הביטחון הרלוונטיים (כגון משטרת ישראל או שירות הביטחון הכללי).

5. המשיבים ידגישו כי אם מבקשים להחיל על המתחמים היהודיים במזרח ירושלים את המצב ביתר חלקי הארץ, התוצאה תהיה ביזור פעילות האבטחה שם בין גורמים שונים (שעל כולם יפקחו גורמי הביטחון הרלוונטיים). כך למשל, משרד החינוך או הרשות המקומית יישאו באחריות הישירה להפעלת האבטחה של מוסדות החינוך המצויים באזור; משרד הדתות יאבטח את בתי הקברות שבהר הזיתים; משרד ראש הממשלה יאבטח את מנהרות הכותל; משרדי ממשלה וגופי שלטון אחרים יישאו באחריות לאבטחת מתקניהם; וכן הלאה. ברי כי ביזור כזה אינו רצוי, הן מבחינה מנהלתית והן מבחינה אבטחתית, ועלותו תהווה נטל כבד ובלתי מוצדק על כתפי ממשלת ישראל והציבור כולו.

6. מעבר לכך, גם במצב זה יהיה צורך לקבוע גורם מיוחד שיהיה אחראי לאבטחת מתחמי המגורים היהודיים – אבטחה שאינה נדרשת במקומות אחרים בישראל, ומהווה *sui generis*. בהינתן הצורך בקביעת הסדר מיוחד, שבמסגרתו תוטל האחריות הישירה לפעילות האבטחה על גורם ממשלתי יחיד (הכפוף להנחיה ולפיקוח מקצועיים של משטרת ישראל), הרי שאין כל עדיפות למשרד לביטחון פנים על פני גורמים אחרים, שכן ממילא משרד זה אינו פועל כ"אחראי על" בנושאי אבטחה.

7. המשיבים יוסיפו ויטענו כי העברת האחריות לאבטחת המתחמים היהודיים למשרד אחר, לאחד שגים רבות שבהן פעילות האבטחה מצויה באחריות משרד הבינוי והשיכון, תצריך "תקופת הסתגלות", אשר עשויה לגרום לפגיעה ממשית ברמת האבטחה הקיימת ובביטחון התושבים.

אסמכתאות:

1. חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, תשס"ה-2005
 2. חוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, תשנ"ח-1998
 3. בג"ץ 5853/07 אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה (פורסם בנבו, 6.12.2007)
 4. בג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון נ' ראש הממשלה, פ"ד נז(6) 817 (2003)
 5. בג"ץ 7844/07 כהן נ' ממשלת ישראל (פורסם בנבו, 14.4.2008)
 6. בג"ץ 5167/00 וייס נ' ראש-הממשלה, פ"ד נה(2) 455 (2001)
 7. בג"ץ 8666/99 תנועת נאמני הר-הבית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נד(1) 199 (2000)
- הסוגיה השנייה שנכללה בצו על תנאי – הגדרת סמכויותיהם של המאבטחים
8. המשיבים אינם מתנגדים כלל לשקילה מחודשת של הגדרת סמכויות המאבטחים, בייחוד נוכח הידרדרות המצב הביטחוני באזור.
 9. אלא שככל שהכוונה ל"שקילה מחודשת" של עצם מתן האפשרות למאבטחים לבצע פעילות אבטחה בכניסה אל המתחמים המוגנים או ביציאה מהם, הרי שלשיטת המשיבים ביצוע פעילות זו על ידי המאבטחים הוא הכרחי מבחינה אבטחתית, והמאבטחים בהחלט מוסמכים לכך מכוח הדין. אשר להכרח האבטחתי, ידגישו המשיבים שהצורך באבטחת הכניסה אל המתחמים והיציאה מהם כבר נקבע על ידי משטרת ישראל בנוהל, נספח ע/8 לעתירה.
 10. בהינתן הצורך באבטחת הכניסה אל המתחמים והיציאה מהם, ברור כי מי שאמור לבצע את האבטחה הוא אותו גורם המאבטח את המתחמים עצמם, היינו המאבטחים הפועלים מכוח חוק

- 5 -

שמירה על ביטחון הציבור (וידוגש כי בנוגע לטענות בעניין אבטחת המתחמים באמצעות מאבטחים כאמור לא הוצא צו על תנאי).

11. המשיבים יעמדו על כך שאין כל היגיון בהפרדה בין הגורם המאבטח את המתחמים עצמם (לעיתים באמצעות שמירה על פתח הכניסה למתחם) לגורם המאבטח את הכניסה והיציאה מהם (לעיתים באמצעות הליכה של כמה עשרות מטרים מאותו פתח). הפרדה כזו תסרבל את האבטחה, והיא אף עשויה ליצור "פערי אבטחה" בתפר שבין שני הגורמים ולסכן את שלומם של המשיבים ושכמותם, כמו גם של הגורמים המאבטחים.

12. עוד יטענו המשיבים כי הסמכות לביצוע האבטחה בכניסה אל המתחמים וביציאה מהם קיימת מכוח מספר מקורות שבדין, שכל אחד מהם עומד בפני עצמו.

13. ראשית, מדובר בסמכות משתמעת או נגזרת, הטפלה לסמכות העיקרית של המאבטחים לאבטח את התושבים היהודיים במתחמי המגורים עצמם. סמכות זו היא הכרחית וחיונית לצורך ביצוע הסמכות העיקרית, ובלעדיה, סביר להניח, כלל לא היה ניתן להוציא את הסמכות העיקרית מן הכוח אל הפועל.

14. שנית, ככל שמדובר בליווי ברכב, הרי שהרכב עצמו מהווה "מקום מגודר", שאותו מוסמכים המאבטחים לאבטח מכוח הוראת סעיף 3(א)(1) לחוק שמירה על בטחון הציבור, בדיוק כמו שהם מוסמכים לאבטח את המתחמים עצמם (וידוגש כי בעניין זה לא הוצא צו על תנאי).

15. שלישית, סעיף 3(א)(1) הנ"ל מקנה את הסמכות למאבטחים "בעת כניסה לנמל, לבניין או למקום מגודר". לשון הסעיף אינה מגבילה עצמה להפעלת הסמכויות רק כלפי מי שנכנס לבניין או למקום המגודר, וכוללת גם את האפשרות להפעלת הסמכויות כלפי גורמים אחרים, בעת כניסתם של המאובטחים לבניין או למקום המגודר. זהו המצב בכל הנוגע לליווי בכניסה אל המתחמים המאובטחים וביציאה מהם.

16. רביעית, סעיף 3(ב) לחוק שמירה על ביטחון הציבור מסמך מאבטחים מכוח החוק לפעול גם מחוץ ל"מתחם מגודר", והוא יכול להוות מקור הסמכה עצמאי לפעילות האבטחה בעת הכניסה אל המתחמים והיציאה מהם. אמנם, במסגרת היישום המידתי של הסעיף במקרה שכאן, הגביל

- 6 -

השר לביטחון פנים את הסמכות הקנויה למאבטחים מכוחו רק אל "הסביבה הקרובה" של המתחמים היהודיים המאובטחים (ראו כתב החסמכה, נספח ע/10 לעתירה), אך אין כל ספק ש"סביבה קרובה" זו כוללת גם את דרכי הגישה למתחמים המאובטחים – הכניסה אליהם והיציאה מהם.

17. המשיבים יוסיפו ויטענו כי פעילות הליווי של התושבים היהודים בעת הכניסה לבתיהם ובעת היציאה מהם מהווה "סמכות עזר" להפעלת הסמכות העיקרית מכוח סעיף 3(ב) לחוק שמירה על בטחון הציבור.

אסמכתאות:

8. חוק הפרשנות, התשמ"א-1981

9. יצחק זמיר, הסמכות המנהלית משפט וממשל א (1992)

10. ע"פ 5225/03 חבאס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 25 (2003);

11. ע"פ 371/08 מדינת ישראל נ' ביטאו (פורסם בנבו, 27.10.2008).

12. ת"פ (מח'ים) 41851-06-12 מדינת ישראל נ' בצבוץ (פורסם בנבו 4.3.13)

13. ת"פ (מח'ים) 24652-07-11 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 9.5.2013)

18. המשיבים יעמדו על השיהוי הכבד בהגשת העתירה.

אסמכתאות:

14. בג"ץ 6492/08 עמותת ש.ע.ל. מפעלים חינוכיים נ' אלוף פיקוד מרכז (פורסם בנבו,

(14.1.2010)

15. בג"ץ 2285/93 נחום נ' ראש עיריית פתח-תקווה, פ"ד מח(5) 630 (1994)

- 7 -

19. המשיבים יוסיפו ויעמדו על טיעוני העותרים - ככל שיינתן להם לטעון - וישיבו להם אחד לאחד.

יוסף קהת
יונתן קהת, עו"ד

יוסף קהת
ק/ צבי אגמון, עו"ד

ב"כ המשיבים 11-5